

ת"פ 55728/06/19 - מדינת ישראל נגד בנו חנונוב

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 55728-06-19 מדינת ישראל נ' חנונוב ואח'

לפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
מאשימה
נגד
נאשם
1. בנו חנונוב
ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן
ע"י ב"כ עו"ד רפי עמוס

החלטה

כללי

1. לפני בקשת הממונה על עבודות השירות (להלן: "הממונה") להורות על שינוי גזר הדין בו הוטלו על הנאשם, בין היתר, 4 חודשי עבודות שירות, וזאת בהתאם לסמכותי על פי סעיף 51(א1)(2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

רקע

2. ביום 31/12/19, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בביצוע עבירת קבלת נכס שהושג בפשע, עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין, ועבירה של שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 19/06/19 קיבל הנאשם לידי חפץ חד בידעו שהושג בפשע ומשראה שוטרים, השליך החפץ.

3. במסגרת הסכמה בין הצדדים, ולאחר שנתקבלה חוות דעתו של הממונה בדבר התאמת הנאשם לרצות עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, עתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם, בין היתר, 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

4. לאור הסכמות הצדדים, בשים לב לתיקון כתב האישום, ולאור חוות דעתו של הממונה, גזרתי על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

5. ביום 08/03/20 הוגשה הבקשה המונחת לפניי היום.

מדיווח הממונה מיום 14/01/10 עלה כי הנאשם התייצב כנדרש לריצוי עונש המאסר, אך כפי שעולה מנימוקי בקשה זו, מאז התייצב הנאשם ל-2 ימי עבודה בלבד.

זאת ועוד, בין יום 22/01/20 ועד יום 31/01/20 היה הנאשם עצור בחשד לביצוע עבירות נוספות. מששחרר הנאשם, התבקשה עמדת משטרת ישראל בשנית בדבר התאמת הנאשם לריצוי עובדות שירות, וביום 18/02/20 התקבל המענה מטעם משטרת ישראל לפיו מתנגדת להמשך ביצוע עובדות שירות על ידי הנאשם שכן **"קיים מידע המצביע על קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם/עובד השירות עצמו, אם ירצה או ימשיך לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות"**.

משכך, עתר הממונה כי בית המשפט יפעל בהתאם לסמכותו ויורה על ריצוי יתרת העונש מאחורי סורג וברח.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתרה להורות על שינוי גזר הדין ולקבוע כי יתרת המאסר תרוצה מאחורי סורג וברח.

בטיעוניה הפנתה הן להתנהלות הנאשם שריצה רק 2 ימי מאסר מיום 14/01/20, והן לעמדת משטרת ישראל שהתבססה על מידע חסוי שהוצג לבית המשפט במעמד צד אחד. עם זאת, הבהירה כי בגין האירוע אשר בשלו נעצר הנאשם למשך מספר ימים - הוגש לבסוף כתב אישום על ידי הפרקליטות כנגד אחר.

7. ב"כ הנאשם עתרה לדחות הבקשה ולהורות לממונה להתיר לנאשם להמשיך בריצוי המאסר בעבודות שירות גם אם במקום מרוחק ממקום מגוריו.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם ריצה רק 2 ימי מאסר לאור התנהלות מקומות העבודה שסירבו לקבלו ולא בשל התנהלותו של הנאשם. כמו כן, ציינה כי על אף עברו הפלילי של הנאשם מלכתחילה, אשר היה ידוע טרם מתן גזר הדין, נמצא הנאשם כשיר לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות והמשטרה לא התנגדה לכך. במצב דברים זה, רק מידע דרמטי מאוד צריך למנוע המשך העסקתו.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענתה.

דין והכרעה

8. **סעיף 51 לחוק העונשין** עוסק בסמכות בית המשפט להורות על הפסקה שיפוטית של עבודות שירות.

סעיף (א1)(2) קובע כי "(א1) השופט או המותב שגזר את הדין, ... רשאי, לאחר שנתן לנאשם אפשרות לטעון את טענותיו, לגזור על הנאשם עונש אחר אם התקיים אחד מאלה, ורשאי בית המשפט להורות כי עבודת השירות תופסק עד למתן החלטתו:

... (2) הממונה הביא לפניו חוות דעת המבוססת על חוות דעת של גורם מוסמך המנוי בסעיף 51ב(1)(1),

שלא היתה לפני בית המשפט בעת קבלת החלטתו לפי סעיף 51ב(א), או שלא היתה בידיעת הממונה בעת הדיון לפי סעיף 51ב(א), ועל פי חוות הדעת האמורות הנידון אינו מתאים לנשיאת המאסר בעבודת שירות, נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו, אם יישא הנאשם את עונש המאסר בעבודת שירות או ימשיך לשאת את עונשו בעבודת שירות; הבאת חוות הדעת לפני בית המשפט תהיה בדרך הקבועה בסעיף 51ב(4).

9. כידוע, ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות מהווה פריווילגיה שניתנת לנאשם, בין היתר, משיקולי שיקום. משכך, במקרים בהם לא מתאפשר לנאשם לרצות עבודות השירות, תישלל ממנו פריווילגיה זו וכפועל יוצא, ימשיך לרצות עונשו מאחורי סורג ובריח.

ודוק, **סעיף 51(א1)(2) לחוק העונשין** קובע רף של **"יסוד סביר לחשש"** בלבד לצורך קביעה כי נאשם מסכן עצמו או אחרים.

ראו: ע"פ 6040/18 פלוני נגד מדינת ישראל (24/11/11).

10. עיון בפסיקה ובפרוטוקול דיוני הוועדה שעסקה בתיקון החוק והוספת **סעיף 51 לחוק העונשין** מעלה כי המחוקק ביקש למנוע מצב בו מתוך רצון לסייע בשיקום נאשם, המדינה מעמידה בסיכון אזרחים תמימים ו/או מעסיקים העושים מלאכתם באופן וולונטרי. משכך, נקבע כי אף לאחר מתן גזר הדין, במקרים המתאימים יכול הממונה להגיש בקשה לשינוי גזר דין ואף נקבע רף ראייתי המסתפק ב"יסוד סביר לחשש".

ראו: ת"פ (רמלה) 2721/07 מדינת ישראל נגד שעבאן (26/03/11).

11. במסגרת דיון במעמד צד אחד הוצגו בפני מקבץ של מידעים מודיעיניים (הדיון תועד בפרוטוקול חסוי). המידעים שהוצגו בפני כולם התקבלו במהלך החודשים האחרונים, ועיון בהם מעלה תמונת מצב המעידה על מעורבות של הנאשם באירועים פליליים שונים שיש בהם כדי להעיד על הנאשם כמי שמסכן את עצמו ואחרים.

12. עיינתי בפסק הדין שהוגש לי על ידי ב"כ הנאשם, ת"פ 39071-12-15 מדינת ישראל נגד מצרי. אין בפסק דין זה כדי להשליך על המקרה שבפניי שכן שם קבע בית המשפט כי המידע שהוצג בפניו לא היה עדכני וכלל השערות בלבד בדבר אירועים שיתכן ויתרחשו. זאת כאמור, בשונה מהמידעים שהוצגו בפניי שהם עדכניים ותוכנם אכן מעלה חשש לפגיעה בנאשם או באחרים.

13. כשאלה פני הדברים, על אף שבמעמד מתן גזר הדין נמצא הנאשם מתאים לרצות מאסר בעבודות שירות, בשים לב למקבץ המידעים שהוצג בפניי ולתמונת המצב המצטיירת ממנו, אני קובעת כי יש לקבל בקשת הממונה ולהורות על שינוי גזר הדין.

עם זאת, בטרם קביעה מהו ה"עונש האחר" שראוי לגזור על הנאשם, אפשר לב"כ הצדדים להשלים טיעוניהם בעניין

זה.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תש"פ, 21 יוני 2020, בנוכחות הצדדים.